Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 03 iunie 2026

Cererea de apel înregistrată la data de 3 iulie 2026.

În perioada 22 iunie 2026- 5 august 2026, judecătorul Octavian Dvornic s-a aflat în concediu anual de odihnă.

Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2-24593/2025
2-25168131-12-2-03122025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

3 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Judecătorul (unipersonal) Octavian Dvornic

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Compania de Asigurări „Asterra Grup” SA către „VLV Rent Auto” SRL, intervenient accesoriu Vicol Mihail privind recuperarea despăgubirea de asigurare în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La 2 decembrie 2025 reprezentatul „Asterra Grup” SA s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva „VLV Rent Auto” SRL solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 55369 lei, dobânda de întârziere 1393,33 lei, cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului dat și anume 8 500 lei sub forma de servicii juridice și 2211,04 lei taxa de stat și 200 lei taxa de timbru.

În susținerea acțiunii a menționant faptul că la 5 iunie 2025 la orele 17.30 în mun. Chişinău bd. Cuza Vodă 20A s-a produs accidentul rutier în rezultatul căruia mijlocul de transport de model Lincoln MKZ *****, aflat în locațiune la „VLT RENT AUTO” SRL a tamponat autovehiculul de model Daci Logan cu n/î *****, astfel cauzând ultimului autoturism un prejudiciu semnificativ.

Vinovat de comiterea accidentului rutier sus-indicat a fost recunoscut Vicol Mihail în baza art. 242 alin.(2) Cod Contravențional al RM.

Dat fiind faptul că accidentul rutier sa produs din vina lui Vicol Mihail, cel din urmă a prezentat polița de asigurare RCAI-00527229 din 03.01.2024 eliberat pe numele persoanei fizice Caterev Valerii, eliberată de CA „ASTERRA GRUP”, fapt ce Compania de Asigurări a confirmat şi a recunoscut că e caz asigurat şi a urmat să-şi onoreze obligația de despăgubire a cazului produs.

În baza cererii părții păgubite cu privire la deschiderea dosarului de daună, Compania de Asigurări ”Asterra Grup” SA, a deschis dosarul de daune nr. 28333/R/06/2025; pe marginea căruia, fără prezența părții vinovate.Vicol Mihail, şi a ”VLT Rent Auto” SRL, (deşi a fost legal notificat, respectiv invitat la constatări conform telegramei nr. 149-04/25 şi 150-04/25 din 11.06.2025, cu privire la ora şi data unde se va desfăşura constatarea pagubelor la autovehicule) a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor asupra mijlocului de transport al păgubitului de model Dacia Logan cu n/î *****.

Astfel pentru evaluarea daunelor şi restabilirea acesteia, Companiei de Asigurări ”Asterra Grup” SA i s-a prezentate Raportul de evaluare nr. 2443/06A din 25.06.2025, emis de evaluatorul Ciobanu Iurie, unde conform concluziei acestuia valoarea recondiționării autovehiculului marca Dacia Logan MCV cu n/î ***** lei constituie suma în mărime de 88 550,28 lei (optzeci și opt cinci sute cincizeci lei,28 bani).

De asemenea, CA ”Asterra Grup” SA a apelat la serviciile ”EXPERT-VM” SRL, unde evaluatorul Mircea Victor, a emis concluzia, conform Raportului de evaluare nr. 06/94 din 20.06.2025, că valoarea pagubei real suportate în urma accidentului rutier din 05.06.2025, constituie: 55 369,00 lei.

Prin urmare, în urma negocierilor, s-a ajuns la un comun acord cu partea păgubiră pentru suma de 55 369,00 lei, ce a fost achitată în mărime integrală de către C.A. ”Asterra Grup” SA, în contul persoanei vătămate prin ordinul de plată nr. 2879128323 din 01.10.2025, în rezultatul unei înțelegeri tranzacții reciproce şi irevocabile încheiate între părți.

În cerere se indică faptul că CA ”Asterra Grup” SA analizând în detaliu cazul asigurat, a observat că la momentul accidentului rutier, contractul de asigurare, cât şi polița de asigurare RCAI-010527229 din 03.01.2025 a fost emisă pe persoana fizică pe nume Caterev Valerii, iar la data producerii accidentului rutier, figurează existența unei persoane juridice, care deținea în folosință, locațiune autovehiculul de model Lincoln MKZ cu n/î *****, codul vin: 3LN6L2LU3GR612825, regăsindu-se în actele probatorii acumulate, ”VLT RENT AUTO” S.R.L., cu genul de activitate „Transporturi cu taxiuri”.

Astfel, s-a purces la expedierea cererii prealabile în adresa „VLT RENT AUTO” SRL, indicând că la caz nu a fost îndeplinită obligația de încheiere a unui contract deasigurare obligatorie RCA. în condițiile art. 8 alin. (3) şi (4)

Totodată în cereree se mai indică faptul că ”VLT RENT AUTO” S.R.L. nu şi-a îndeplinit obligația de bună credință în calitatea sa de persoană juridică în vederea încheierii unui contract asigurare tip RCA persoană juridică, pentru autoturismul Lincoln MKZ cun/î *****, conform prevederilor legale şi a cotelor bonus-malus ce se calculează în baza prevederilor art. 12 din legea 106/2022, încercând astfel să beneficieze de plata'unei prime de asigurare vădit mai mici fiind calculată exclusiv pe persoana juridică nu este utilizat în regim de taxi.

Având în vedere că prima de asigurare a fost încheiată de o persoană fizică, în legătură cu autoturismul Lincoln MKZ cu n/î *****, acesta nu exclude încălcările pârâtei ”VLT RENT AUTO” S.R.L. cu privire la încheierea contractului de asigurare tip RCA, obligație ce intră sub incidența prevederilor art. 30 alin. (1) lit. a) Legii nr. 106/2022 ce conferă reclamantei dreptul de a solicita, în ordine de regres, pagubele suportate împotriva persoanelor ce dețin în posesie bunul care, cu rea-credință, încalcă obligațiile de încheiere a contractului de asigurare obligatorie tip RCA conform prevederilor art. 8 din Legea 106/2022, şi anume foloseşte mijlocul de transport, o persoană juridică li mai mulț ca atât, în transporturi cu taxiuri.

Tot aici menționează că ”VLT RENT AUTO” S.R.L., în calitate de posesor legal al autoturismului Lincoln MKZ cu n/î *****, conform art. 484 Cod Civil, prin omisiunea de a

încheia un contract de asigurare, este considerată ca având o atitudine neglijentă în ceea ce priveşte gestionarea riscurilor asociate activităţii sale şi mai mult ca atât transmiterii bunului în activitatea ”transporturi cu taxiuri”. O astfel de neglijenţă reprezintă clar vinovăţia, pârâtei „VLT RENT AUTO" S.R.L. în cauzarea přejudiciului reclamantei.

În lumina situaţiei descrise, se este evident că pârâta este responsabilă pentru prejudiciul survenit, deoarece nu a luat măsurile adecvate pentru a proteja împotriva riscurilor asociate utilizării bunului de către conducătorul Vicol Mihail şi a neglijat să încheie un contract de asigurare conform Legii 106/2022.Această neglijenţă a condus la producerea pagubei, iar legătura de cauzalitate între omisiunea societăţii şi prejudiciu poate fi stabilită conform prevederilor Codului Civil.

În cerere se mai menţionează faptul că asigurătorul reclamant nu poate refuza onorarea despăgubirii de asigurare, deoarece sunt incidente prevederile art. 16 alin. (1) din Legea 106/2022. Nu în ultimul rând remarcă răspunderea pârâtei, deoarece a admis circulaţia acestuia pe drumurile publice cu o poliţă de asigurare încheiată contrar normelor legale, iar în acest caz sunt nevoiţi să evidenţieze principiul potrivit căruia nimeni nu poate invoca în apărarea sa necunoaşterea legii.

Subliniază faptul că pârâtul, în calitatea sa de profesionist, are obligaţia de a cunoaşte şi de a respecta cu strictețe normele şi prevederile legale. Orice presupunere de necunoaştere a acestora ar trebui ignorată, având în vedere că pârâtul a neglijat responsabilităţile specifice unui proprietar de autoturism.

În drept, își întemeiază acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 106 din 21.04.2022 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule art.art.19, 942, 1415, 1856, 2013,2022 Cod civil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 8 decembrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedură cu valoare redusă, totodată fiind dispus comunicarea pârâtului a cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate la aceasta, și s-a stabilit un termen de 30 de zile în cadrul căruia acesta urma să prezinte referința și copiile de pe înscrisurile necesare, s-a explicat acestuia că termenul de 30 de zile se va calcula de la data comunicării cererii de chemare în judecată, precum și că neprezentarea acestora nu va împiedica soluționarea cererii în baza materialelor anexate la aceasta (f.d 71)

Judecătorul reține că în vederea citării legale a pârâtului „VLT RENT AUTO” S.R.L., la adresa din mun. Chișinău str. M. Basarab 1/3 ap 43, indicată în extras cu privire la personae juridice, a fost expediată încheierea din data de 8 decembrie 2025, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la cerere, iar potrivit adeverinței la plicul remis în adresa instanței s-a stabilit că pârâtul nu a recepționat corespondența (f.d 75)

În conformitate cu prevederile art.100 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

Ca urmare, la 14 ianaurie 2026, în aresa pârâtului din mun. Chișinău str. Matei Basarab 1/3 ap 43 a fost expedait repetat cu scrisoare simplă copia încheierii Judecătorie Chișinău sediul centru din 8 decembrie 2025 și copia cererii de chemare în judecată cu anexe (f.d 77)

Prin urmare, judecătorul reține că termenul acordat pârâtului, a expirat iar acesta nu a prezentat referința și copiile de pe înscrisurile necesare în termenul acordat în conformitate cu art. 276^3 alin.(3) Cod de procedură civilă, motiv pentru care a dispus examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, potrivit art. 276^4 alin.(2) din Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.276^4 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de judecată:

Soluționând materialele cauzei şi raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că acţiunea civilă urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM.

Din materialele cauzei rezultă că la 3 ianuarie 2025 a fost eliberată poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru automobilul de model Lincoln MKZ, număr de înmatriculare QQS298.

Totodată contractul de asigurare s-a încheiat pentru perioada de la 3 ianuarie 2025 până la 2 ianuarie 2025. (f.d 21)

La data de 5 iunie 2025 la orele 17.30 în mun. Chișinău bd. Cuza Vodă , casa 20A s-a produs un accident rutier cu implicarea mijlocului de transport de model Lincoln, număr de înmatriculare QQS298 condus de către Vicol Mihail și autovehiculul de model Dacia cu numărul de înmatriculare *****.

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI 06 984200, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul autovehicolului de model Lincoln, număr de înmatriculare QQS298, Vicol Mihail prin încălcarea pct.59 (2) din Regulamentul circulației rutiere și art. 242 alin. (2) Codul contravențional, fiindu-i aplicat amendă în mărime de 24 unități convențuoanle în sumă de 1200 lei și sancțiune complimentară șase puncte de penalizare.(f.d 19)

În conținutul procesului verbal fiind menționat că Vicol Mihail deplasându-se la volanul autovehicolului de model Lincoln nu a cedat trecerea vehiculelor care se deplasau pe drumul cu prioritate, ca rezultat a provocat colezarea cu autovehiculul de model Dacia cu numărul de înmatriculare ***** condus de către *****.

La 11 iunie 2025, ***** s-a adresat către CA „Asterra Grup” SA cu o cerere de despăgubire pentru faptul că la 5 iunie 2025 a fost deteriorate automobilul de model Dacia Logan cu n/î *****, proprietar Bass Oleg (f.d. 22)

Potrivit telefonogramelor din 11 iunie 2025, CA „Asterra Grup” SA a Rent Auto SRL cît și vinovatul de producerea acidentului Vicol Mihail despre prezentarea la data de 19.09.2025 ora 09.30 la adresa din mun. Chișinău str. Lanca Bâcului 29 pentru examinarea automobilului Dacia logan deterioarat în urma accedintului din 5.06.2025 (f.d 24-25)

Potrivit raportului de evaluiare a pagubei nr. 06/94 din 20 iunie 2025, întocmit de către ”Expert VM ” valoarea prejudiciului cauzat automobilului de model Dacia logan cu n/î ***** constituie 55369 lei. (f.d 52-57)

La 1 octombrie 2025 între „Asterra Grup ”SA și Bass Oleg au încheiat o tranzacție, acord cu privire la plata despăgubirilor de asigurare în urma deteriorării automobilului de model Dacia Logan cu nr *****, în mărime de 55369 lei.

Astfel, potrivit ordinului din 1 octombrie 2025 CA „Asterra Grup” transferat pe contul beneficiarului Bass Oleg suma totală de 55369 lei.(f.d 65)

Din actele anexate la dosar se atestă faptul că la data producerii accidentului rutier, 5 iunie 2025, posesor și utilizator al autovehiculului Lincoln MZK cu nr/î QQS298 era ”VLT Rent Auto” SRL, iar din conținutul poliței de asigurare elibetate de către CA ”Asterra Grup” se atestă că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule seria RCAI-010527229 pentru autovehiculul de model Lincoln MZK cu nr/î QQS298, a fost încheiat pentru persoană fizică, Caterev Valerii.(f.d 21)

Prin urmare examinând materialele prezentate s-a constatat că autovehiculul de model Lincoln MZK cu nr/î QQS298, se afla în locațiune la „VLT Rent Auto” SRL.

Astfel, 1VLT Rent Auto” SRL la momentul accidentului nu s-a conformat prevederilor art. 8 alin. (3,4) al Legii nr.106 din 21.04.2022 și nu a încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

La data de 29 octombrie 2025 , reclamantul CA „Asterra Grup” a expediat în adresa pârâtului „VLT Rent Auto” SRL pretenția cu privire la recuperarea despăgubirii de asigurare în mărime de 55369 lei, pentru prejudiciul cauzat în urma producerii accidentului rutier din 5 iunie 2025 și a cheltuielilor în sumă de 5000 lei (f.d.68-669).

Prin urmare, se reține că deși somația a fost expediată la adresa indicată în registru, pârâtul nu a recepționat somația privind achitarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate în urma accidentului din 05 iunie 2025, mai mult ca atât nici după depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul nu a reacționat și nu și-a onorat obligațiile asumate.

Potrivit art. 2 al Legii nr. 106 din 21 aprilie 2022 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de automobile, Obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a proprietarului şi/sau a utilizatorului de vehicul pentru orice pagubă produsă de un accident de vehicul în limitele teritoriale de acoperire şi în limitele de răspundere ale acestei asigurări.

Conform art. 30 alin (1) lit. a) al Legii nr. 106 din 21 aprilie 2022 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule, (1) Asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul sa înainteze acţiune de regres în limitele acestei sume în cazul în care nu a fost îndeplinită obligaţia de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA, în condiţiile art.8 alin.(3) şi (4);

Potrivit art. 8 alin. (3) al Legii nr. 106 din 21 aprilie 2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, Dacă persoana fizică asigurată, cu excepţia întreprinzătorilor individuali sau a persoanelor care, în sensul Codului fiscal, prestează servicii profesionale şi desfăşoară activităţi profesionale independente, transmite în posesie unei persoane juridice vehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA, în baza unui contract de locaţiune sau a altui act juridic întocmit în condiţiile legislaţiei, riscul celor admişi de către persoana juridică să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului încheiat. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, asigurătorul are dreptul de a înainta acţiune de regres conform art.30.

conform art. 8 alin. (4) al Legii nr. 106, dacă persoana juridică asigurată transmite în posesie unei întreprinderi care desfăşoară activitate de închiriere a vehiculelor ori activitate de transport rutier de persoane sau bunuri în regim de taxi vehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA, în baza unui contract de locaţiune sau a altui act juridic întocmit în condiţiile legislaţiei, riscul celor admişi de către întreprindere să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului încheiat. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, asigurătorul are dreptul de a înainta acţiune de regres conform art.30.

În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (1) al Codului de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 9 Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Articolul 10 alin. (1) Cod civil, expres menționează că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute

obligațiile cu bună-credință, în acord cu lege, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

În corespundere cu art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

În corespundere cu art. 15 alin.(1), (2) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Conform prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Prin prisma prevederilor art. 858 alin. (1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Art. 776 Cod civil, stipulează că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În drept, instanța de judecată relevă că, conform art.1822 alin.(1) Cod civil, prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părţi (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terţului păgubit o prestaţie bănească (indemnizaţie ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

Dispoziția art. 1872 alin. (1) Cod civil stipulează că, în cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în temeiul legii faţă de terţe persoane păgubite şi pentru costurile de apărare suportate conform art. 1863.

Conform art. 2013 Cod civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate.

(2) Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

(3) Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea lui ca urmare a acţiunilor ilicite ale unor terţi. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobîndit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieşit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobîndit în posesiune în mod ilicit.

(4) Posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terţ prin interacţiunea acestor izvoare (coliziunea mijloacelor de transport etc.).

(5) Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacţiunii acestora se repară potrivit dispoziţiilor art.1998.

Prevederi legale similare se regăsesc și în alin.(1) art. 2024 Cod civil, conform cărora persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art. 2025 alin (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

În acest sens instanța notează că potrivit poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicole seria RCAI-010527229 din 03.01.2025 în calitate de asigurat figurează Caterev Valerii, pentru autovehicolul de model Lincoln MZK cu n/î *****, pentru perioada 03.01.2025-până 02.01.2026.(f.d.21)

Corespunzător instanța reține că la materiale cauzei a fost prezentată și informația potrivit căruia la data producerii accidentului rutier, automobilul de model Lincoln MZK cu n/î ***** se afla în locațiune la ”VLT Rent Auto” SR.(f.d .67)

La fel instanța notează că deși pârâtul a fost înștiințat despre examinarea litigiului, la dosarul cauzei nu au fost prezentate înscrisuri din care să rezulte rezilierea contractului de locațiune.

În lipsa unor probe contrare, instanța reține că această împrejurare confirmă în mod neechivoc faptul că ”VLT Rent Auto” SRL nu avea încheiat, în calitate de locatar și utilizator al vehiculului, un contract valabil de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru mijlocul de transport de model Lincoln MZK cu n/î *****.

Astfel în actele registratorului de stat al transporturilor, ASP, nefiind efectuate careva însemnări cu privire la modificarea sau rezilierea contractului de locațiune.

În speță sunt reținute prevederile art. 413 alin (1), (2) lit. d) Cod civil, drepturile, actele şi faptele privitoare la starea şi capacitatea persoanelor, cele în legătură cu bunurile care aparţin acestora, precum şi orice raporturi juridice sînt supuse publicităţii în cazurile expres prevăzute de lege.(2) Publicitatea menţionată la alin.(1) se realizează prin: d) registrul de stat al vehiculelor.

(3) Dispoziţiile prezentului titlu se aplică în măsura în care prin dispoziţiile legale aplicabile unui anumit registru de publicitate sau prin alte dispoziţii legale speciale nu se prevede altfel.

Conform art. 420 alin (1), (2) Cod civil, dispoziţiile prezentului capitol se aplică fiecărui registru de publicitate (registru) care întruneşte următoarele condiţii: a) în acel registru, conform legii, se supun înregistrării anumite drepturi reale asupra anumitor categorii de bunuri şi/sau anumite alte drepturi patrimoniale (drepturi supuse înregistrării/drepturi înregistrate); b) legea stabileşte că drepturile supuse înregistrării se pot dobîndi numai prin înregistrarea lor în folosul dobînditorului în acel registru, cu excepţiile prevăzute de lege.

Prin urmare, coroborând circumstanțele faptice enunțate la cele legale pertinente speței, instanța reține că vina intervenientului accesoriu Vicol Mihail în producerea accidentului rutier din 5 iunie 2025 este stabilită corespunzător, iar din înscrisurile anexate, rezultă că autovehiculul deținut de „VLT Rent Auto” SRL în temeiul contractului de locațiune nu avea poliță de asigurare, mai mult, contrariul nefiind probat, în rezultat se conchide asupra temeiniciei acțiunii reclamantului de încasare în ordine de regres a despăgubirii de asigurare reparat.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, la data producerii accidentului rutier, mijlocul de transport de model Lincoln MZK cu n/î ***** deținea o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto valabilă, asigurat fiind persoană fizică.

Reieșind din cele menționate instanța consideră întemeiată cerința privind încasarea despăgubirii de asigure în rodine de regres și va dispune încasarea din contul pârâtului ”VLT Rent Auto” SRL în beneficiul reclamantului ”Asterra grup” SRL a despăgubirii în mărime totală de 55369 lei.

Cu referire la cerința reclamantului de încasare a dobânzii de întârziere instanța reține că potrivit art.942 alin.(1) Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Corespunzător instanța reține și prevedrerile art. 861 alin (2) Cod civil, care stipulează că dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

La caz, instanța notează că prin pretenția din 29 octombrie 2025, pârâtul a fost informat despre obligația de achitare a despăgubirii de asigurare pentru deteriorarea autovehiculului Dacia Logan cu n/î***** în mărime de 55369 lei și de a compensa cheltuielile în sumă de 5000 lei în termen de 7 zile din momentul recepționării scrisorii, (f.d. 68,69)

Potrivit art. 183 alin.(1-4) Cod civil persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire.(2) Stabilirea şi schimbarea sediului sînt opozabile terţilor din momentul înregistrării de stat.3) Adresa poştală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea şi alte adrese pentru corespondenţă.(4) Toate documentele şi scrisorile intrate la sediu se consideră recepţionate de către persoana juridică.

După cum rezultă din materialele cauzei, în timpul indicat în cererea prealabilă, pârâtul nu a achitat datoria, mai mult ca atât nici după depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul nu a reacționat și nu și-a onorat obligațiile asumate.

Astfel, luând în considerație norma legală expusă, precum și faptul că pârâtul nu și-a executat obligația de restituire în ordine de regres a despăgubirii de asigurare, instanță consideră oportun a încasa de la pârât dobânda de întârziere în mărime de 1393,33 lei calculată pentru perioada 7 noiembrie 2025 – 26 ianuarie 2026, conform calculului prezentat la f.d.70, reieșind din suma despăgubirii de 55369 lei.

Totodată, din textul cererii de chemare în judecată instanța a reținut că reclamantul solicită și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe conform Legii taxei de stat.

Potrivit art. 84 alin.(1) Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii.

Potrivit art. 87 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă ,valoarea acţiunii se determină din suma cerută – în acţiunile pentru plata unei sume.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit pct. 1.1.3 din Anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, 50001–1500000 lei, 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depăşeşte 50001 lei.

Reieșind din prevederile legale, efectuând un calcul matematic rezultă că taxa de stat pentru acțiunea admisă (despăgubirea de asigurare în mărime de 55369 lei + dobânda de întârziere în mărime de 1393,33 lei) constituie 2252,83 lei.

La caz se reține că la depunerea cererii de chemare în judecată „Asterra Grup” SA a achitat în contul statului taxa de stat în mărime de 2211,04 lei, ce se confirmă prin ordinul de plată din 1 decembrie 2025.(f.d 4)

Astfel, reieșind din faptul admiterii integrale a acțiunii și reținând dovada achitării taxei de stat, instanța consdieră oportun compensarea cheltuililor în privința achitării taxei de stat în mărime de 2211,04 lei.

Corespunzător instanța va dispune și încasarea de la „VLV Rent Auto” SRL în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 41,80 lei, ceea ce constituie diferența dintre taxa de stat achitată de reclamat la depunerea acțiunii și suma dispusă spre încasare.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor sub forma taxei de timbru instanța notează că potrivit art. 2 alin.(4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru constituie 200 de lei.

Corespunzător, în situația în care a fost admisă acțiunea, iar la depunerea cererii a fost achitată taxa de timbru în mărime de 200 lei conform ordinului de plată din 1 decembrie 2025 (f.d 3), instanța de judecată consideră justificat și temeinic încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de de timbru în mărime de 200 lei.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, se subliniază că, în cauza Iatridis împotriva Greciei (cererea nr. 31107/96, 19 octombrie 2000, §55) Înalta Curte a notat că, reclamantul a încheiat cu avocații săi un acord de consiliere cu privire la onorariile acestora, care ar fi similar cu un acord de comision de urgență. Acestea sunt acorduri prin care clientul unui avocat este de acord să plătească pentru acesta din urmă, ca şi cu taxele, un procent din suma pe care instanță o poate acorda.

Astfel de acorduri pot demonstra, în cazul în care sunt executorii din punct de vedere legal, că sumele solicitate sunt efectiv plătite de reclamant. Acordurile de această natură, care creează obligații numai între avocat şi client, nu poate angaja instanța de judecată, care trebuie să

evalueze nivelul costurilor şi cheltuielilor care trebuie acordate, referinduse nu numai la faptul dacă costurile au fost efectiv suportate, ci şi la caracterul rezonabil al acestora. Astfel, instanța de judecată îşi va baza evaluarea pe alte materiale furnizate de solicitant în susținerea pretențiilor sale, adică numărul de ore lucrate, precum şi tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

Pornind de la practica CtEDO, soluționând cererile de compensare a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată în cadrul proceselor civile, instanțele trebuie să rețină dacă pretinsele cheltuieli au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Astfel, pentru dovada cheltuielilor suportate se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea acestora a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Instanța notează că la inițierea procesului dat CA „Asterra Grup" a fost asistat de avocatul Canja Alexandru în baza mandatului MA nr.2361581 din 26 noiembrie 2025.(f.d 2)

În acest sens instanța remarcă că au fost solicitate încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8500 lei, confirmate prin factura fiscală și ordinul de plată din 21 noiembrie 2025 (f.d.16).

Instanța mai reține că la materialele cauzei este anexat raportul de activitate a avocatului din 21 noiembrie 2025, Anexa nr.07/11 potrivit căruia avocatul Canja Alexandru, reprezintă interesele CA „Asterra Grup" SA în procesul recuperării prejudiciului de la "VLT Rent auto"SRL, dosar de daune 2833/R06/2025 (f.d 15)

Conform raportului s-a stabilit remunerarea pe cauza data în sumă de 8500 lei, pentru îndeplinirea acțiunilor procesuale de pregătire și acumulare a probelor, întocmirea cererilor, demersurilor, răspunsurilor, acțiunii, explicațiilor și altor acte necesare pentru apărarea intereselor beneficiarului, reprezentarea intereselor în instanța de judecată și recuperarea cheltuielilor.

În context, reținând că cauza civilă a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, în lipsa părților, în baza materialelor existente la dosar, reieșind din dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, lipsa noutății şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obținut, precum și valoarea prejudiciului solicitat prin prezenta acțiune, instanţa de judecată va admite parțial cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, care este una reală, necesară şi rezonabilă. Astfel, cheltuielile de asistență juridică urmează să fie încasate parțial.

În conformitate cu prevederile art.94, art. 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă al RM, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Asterra Grup" SA către „VLV Rent Auto" SRL, intervenient accesoriu Vicol Mihail privind recuperarea despăgubirea de asigurare în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la „VLV Rent Auto" SRL IDNO 1022600019289 în beneficiul CA „Asterra Grup" SA IDNO 1006600032750 despăgubirea de asigurare în suma de 55369 (cincizeci și cinci mii trei sute șaizeci și nouă) lei, dobânda de întârziere în mărime de 1393,33 (una mie trei sute nouăzeci și trei,33) lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în

mărime de 2211,04 (două mii două sute unsprezece,04) lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4000 (patru mii) lei.

Se încasează de la „VLV Rent Auto” SRL IDNO 1022600019289 în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 41,80 (patruzeci și unu mii, 80) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător Octavian DVORNIC